

Nieuw-Vlaams Magazine

februari 2009

Afrit Vlaanderen

Uitrit crisis

- ▶ 21 februari:
Programmacongres
Verkiezingen '09 - Hasselt
- ▶ Europa geeft N-VA gelijk
- ▶ Precampagne levert
bewijs: Vlaanderen werkt.
België blokkeert!

Sterker Vlaanderen, minder crisis

MAGAZINE VAN DE

NVA
NODIG IN VLAANDEREN. NUTTIG IN EUROPA.

De spot op ...

Met een zestigtal 20m²-borden voerde de N-VA midden januari in enkele Waalse steden een opvallende campagne. Doel: de vooroordelen ten opzichte van een staats hervorming counteren. Of de Franstaligen nu op een iets zakelijkere manier het debat gaan voeren, valt te betwijfelen. André Antoine, vice-minister-president van de Waalse regering, ziet dit alvast niet zitten en diende prompt het 'N-VA-decreet' in waarmee hij het *oneigenlijke* en *schandelijke* gebruik van het Waalse symbool bij uitstek, de haan, wil verbieden ...

Cijfer van de maand

Uit een poll op www.netto.be blijkt dat **amper 43 procent van de meer dan 3000 deelnemende tieners en twintigers denkt later nog recht te hebben op een wettelijk pensioen**. Wie de jongste begrotingscijfers onder de loep neemt, ziet inderdaad dat de Belgische staat in de toekomst niet meer in staat zal zijn de pensioenlasten voor haar rekening te nemen.

Nou moe

Om haar 450-jarige bestaan te vieren, **voert het aartsbisdom Mechelen-Brussel momenteel een tweetalige campagne** in Vlaams-Brabant en het arrondissement Mechelen. Zo staan er op de banieren, kaarsen en gebedskaartjes teksten in het Nederlands en in het Frans. Om kosten te besparen, klinkt het bij het aartsbisdom. Onbegrijpelijk en in strijd met de taalwetgeving, zeggen de N-VA-parlementsleden Mark Demesmaeker en Ben Weyts. Ook heel wat priesters en kerkgangers storen zich aan deze tweetalige campagne. Zo roept priester Jos Verstraeten van Vossem zijn collega's op het campagnemateriaal terug te sturen naar Mechelen.

Goed bezig

Eigenaars van weiden in de Ardennen **mogen niet verbieden dat jeugdbewegingen op kamp er de Vlaamse vlag hijsen**. Dat heeft de Waalse minister Philippe Courard (PS), de voogdijminister voor de Waalse gemeenten, gezegd in *Le Soir*.

Courard reageert daarmee op een initiatief van de burgemeester van La Roche, Pierre Dardenne. Hij wilde dat de eigenaars van kampeerweiden in het huurcontract, dat ze met jeugdbewegingen afsluiten, zouden vermelden dat het verboden is de Vlaamse vlag te hijsen.

Geknipt

"Als regionalist in hart en nieren heb ik nagedacht over mensen als Bart De Wever (N-VA). Om te beginnen vond ik hem heel sterk in de RTBF-uitzending *Répondez à la question*. Ik ben het niet over alles met hem eens, maar ik vond hem moedig en hij gaf intelligente antwoorden, ondanks de abnormale agressiviteit waarmee die RTBF-journalisten hem bejegenden. Ik denk dat er met die man gepraat kan worden."

Gewezen Waals minister-president Jean-Claude Van Cauwenberghe in *Knack* van 4 februari 2009

Is dit een democratische rechtstaat?

“There is something rotten in the state of Belgium.” Zo parafraseerde ik Hamlet in mijn nieuwjaarstoespraak. Ik haastte me om zijn woorden te verbeteren: *“Everything is rotten in the state of Belgium.”* De volgende week bleek de actualiteit de grap in te halen. De scheiding der machten is in acuut gevaar in het dossier Fortis, de kwaliteit van de wetgeving deugt niet, de justitieminister zelf slaat uitspraken van de Raad van State arrogant in de wind en misdadigers wandelen doodleuk het land uit omdat twee diensten niet met elkaar communiceren. Gezien dergelijke principes en kerntaken niet meer naar behoren vervuld worden, stel ik in alle ernst de vraag of wij nog in een democratische rechtstaat leven.

Tegenover de Belgische chaos stelt de N-VA de nood aan een sterker Vlaanderen. Sinds juni 2007 hameren wij op de nood aan meer autonomie voor Vlaanderen en Wallonië. Tot september vorig jaar deden we dat namens u aan de onderhandelingstafels. Vandaag doen we dat met zijn allen op campagne, in het straatbeeld, in de brievenbussen, bij de mensen, op de markten en aan de stations, ...

Maar de noodzakelijke staats hervorming komt er niet met deze federale regering. Vandaar onze vraag aan Peeters en co: wees geen verzameling Belgische gouverneurs maar treed op als Vlaamse regering! Begin met de beperkte fiscale autonomie waarover Vlaanderen beschikt volledig aan te wenden.

We geven graag een eerste suggestie: als het van ons afhangt, komt de kinderbijslag in Vlaamse handen, zodat we die fors kunnen verhogen. Maar in de tussentijd kan Vlaanderen zelf werk maken van een aanvullende Vlaamse kinderbijslag. Zodat niet alleen de werkende Vlamingen een bonus krijgen, maar ook onze Vlaamse gezinnen. De Belgische blokkering mag ons niet tegenhouden om zelf te investeren in het belang van onze gezinnen en kinderen.

Zaterdag 21 februari, in Hasselt, zetten we die boodschap kracht bij: met een sterker Vlaanderen kunnen we de crisis beter opvangen en aanpakken.

Bart De Wever
Voorzitter N-VA

MEDEDELINGEN

Programmacongres én gezinsnamiddag Zaterdag 21 februari - Hasselt

Op zaterdag 21 februari organiseren we ons programmacongres in het Congrestheater van de Grenslandhallen. Congresvoorzitter Geert Bourgeois presenteert er de krachtlijnen van het kiesprogramma en stelt meteen ook al een aantal kopstukken voor de komende verkiezingen voor. 's Namiddags breien we hierop een vervolg met een gezinsnamiddag in het naastgelegen **Plopsaland Indoor**. Meer info op blz. 15 of via www.n-va.be

“ De crisis oplo
niet in een-twe
sterker Vlaan
veel beter opv

Een sterker Vlaanderen betekent minder crisis. Dat maken we vandaag de kiezer duidelijk met de campagne ‘Afrit Vlaanderen/Uitrit crisis’ die tot eind deze maand overal in het straatbeeld zichtbaar is.

Huis-aan-huis-pamfletten, acties aan treinstations, 20m²-borden, ... zorgen ervoor dat iedereen hoort en ziet dat een sterker Vlaanderen de enige garantie is om uit de huidige impasse te geraken.

Meer zelfbestuur, beter beleid

Vlaanderen en Wallonië houden er vaak andere meningen op na. Daar is niks mis mee. Samenwerken als goede burens met respect voor elkaar moet kunnen. Maar op Belgisch niveau krijgt men niets meer voor elkaar. Precies daarom wil de N-VA dat zowel Vlaanderen als Wallonië meer volwaardige bevoegdheden krijgen. Zodat ze zelf kunnen beslissen hoe ze hun middelen besteden en een beleid kunnen voeren volgens eigen inzichten.

Zo kan Vlaanderen een pak meer jobs creëren als het een eigen sociaal en fiscaal beleid kan voeren, met een

lossen, dat kunnen we
ee-drie. Maar met een
nderen kunnen we ze wél
angen."

www.sterkervlaanderen.be

verlaging van de belasting voor wie werkt en onderneemt. Op die manier garanderen we de pensioenen voor onze senioren en zorgen we voor betaalbare facturen voor wie ziek is.

Meer autonomie maakt zowel Vlaanderen als Wallonië sterker.

Een regering in balans?

Met 6 miljoen Vlamingen maken we bijna 60 % van de Belgische bevolking uit én zorgen we voor driekwart van de welvaart. Nochtans heeft ons land een regering zonder Vlaamse meerderheid in het federaal parlement en met meer Franstalige dan Vlaamse regeringsleden. De Franstalige partijen PS, MR en cdH domineren de federale regering, waardoor de Vlaamse belangen keer op keer het onderspit delven.

"Onze wegen slibben dicht, onze havens en industrieterreinen worden steeds slechter bereikbaar. Met een sterker Vlaanderen kunnen we ook het spoor inschakelen, iets wat de Belgische NMBS momenteel verhindert."

"Overal ter wereld investeren regeringen in scholen, ziekenhuizen en het onderhoud van wegen om de economische motor opnieuw te starten. Maar Vlaanderen moet eerst de Belgische begrotingsputten wegwerken. Een sterker Vlaanderen rijdt zonder handrem op!"

Deze Belgische regering wordt slechts door een minderheid van de Vlamingen gesteund. U verdient beter.

Een sterker Vlaanderen werkt. Het bewijs is er!

2008 was een rampjaar voor onze bankwereld. De federale regering kwam met een 'oplossing': ze verkocht Fortis voor een appel en een ei aan Parijs. Met als gevolg dat honderdduizenden - vooral Vlaamse - spaarders en beleggers hun appeltje voor de dorst in rook zagen opgaan. Later weigerden de Franstalige partijen om de door-en-door Vlaamse bank KBC uit de nood te helpen.. Nog goed dat Vlaanderen wel daadkrachtig optrad of de ramp was niet te overzien.

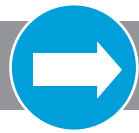
Hoe sterker Vlaanderen, hoe beter we de crisis kunnen aanpakken.

Is geloofwaardigheid gelijk aan koppigheid?

Van N-VA-politici wordt gezegd dat ze koppig zijn. Dat klopt. Tenminste, als koppig zijn betekent: rechtlijnig zijn en de belangen van 6 miljoen Vlamingen verdedigen. Bij de N-VA zeggen we altijd waar het op staat en draaien we niet rond de pot. Bovendien draaien we niet met de wind als het ons plots beter uitkomt.

Vlaanderen heeft een partij nodig die doet wat ze zegt.

De N-VA wil praten!

Dat we de belangen van Vlaanderen met vuur verdedigen, wil niet zeggen dat we de deur sluiten voor Wallonië. Integendeel, de N-VA wil niets liever dan de dialoog aangaan. We hebben 15 maanden lang niets anders

gedaan. Jammer genoeg stoten we nog steeds op een 'non' van de Franstalige politici. Ook de huidige regeringspartijen, CD&V en VLD, komen niet verder dan nutteloze praatbarakken en dovemansgesprekken. Constructieve onderhandelingen, met partners van goede wil, zijn de basis voor een sterker Vlaanderen én een sterker Wallonië.

De N-VA is voorstander van een constructieve dialoog met Wallonië, maar we laten ons niet aan het lijntje houden.

Hervorming van de Belgische staat is wenselijk

"Ik denk dat het Vlaamse niveau bewezen heeft dat het slagvaardig en krachtadig kan optreden. Het toont ook stillemansjes aan dat een hervorming - en nu spreek ik als Voka-ondervoorzitter - van de Belgische staat wenselijk is."

Industrieel en spreekbuis van de hoofdaandeelhouders van KBC Philippe Vlerick in *Trends* van 29 januari.

Staatshervorming kan een reële impact hebben op onze economie

De Vlaamse werkgeversorganisatie VOKA blijft vragende partij voor een staatshervorming. Meer bevoegdheden voor Vlaanderen kunnen een reële impact op onze economie hebben.

"De ondernemers die ik tegenkom, de échte ondernemers, die laten hun hoofd nu niet hangen. Zowel kmo-eigenaars als managers van grote, internationale bedrijven. Ik merk een beetje de Flandrien-mentaliteit: blijven vechten om te overleven. Tegelijk leeft er veel frustratie over de hindernissen bij het ondernemen, zoals de lijdensweg om vergunningen te krijgen voor bouwaanvragen en dergelijke.

Als dat soort procedures vergemakkelijkt wordt, levert dat een geweldige relancesteun op die de overheid niets kost. Ik ken voorbeelden van buitenlandse logistieke groepen die te lang moesten wachten op hun vergunningen en die Antwerpen hebben laten vallen voor Rotterdam.

Daarnaast blijven we met Voka vragende partij voor

een staatshervorming. De Vlaamse overheid zou extra fiscale instrumenten kunnen gebruiken om bijvoorbeeld een extra aftrek te geven aan bedrijven die ook in deze tijden van crisis hun investeringen in innovatie op peil houden. Mijn discours over een herverdeling van de bevoegdheden wordt vaak als ideologisch bestempeld. Neen, zeg ik, het kan een reële impact hebben op onze economie ..."

VOKA-voorzitter Urbain Vandeurzen in *De Standaard* van 31 januari.

“Misschien komt er een dag dat u hulp nodig hebt bij de simpelste dingen: de trap opgaan, aankleden, boodschappen doen. Daarom riep Vlaanderen een verzekering in het leven die een deel van die kosten kan terugbetalen. **We wensen Wallonië dezelfde zorgverzekering toe.** Want autonomie werkt. Al haasten we ons erbij te zeggen dat ze dan zelf de rekeningen moet betalen. Logisch toch?”

“**Onze wereld wordt één groot dorp.** Dat is misschien nog het meest zichtbaar aan de universiteit. Nu al bieden we anderstalige cursussen aan om buitenlandse studenten en onderzoekers aan te trekken. Internationaliseren is nodig, maar dat mag niemand uitsluiten. Daarom houden we vast aan het Nederlands als onderwijstaal. En ook de Vlaamse studenten zien dat zo.”

“De splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde gaat over veel meer dan alleen een kieskring. Dit gaat over het naleven van de Grondwet en het opbrengen van respect voor elkaars grenzen. De Vlamingen hebben nog nooit grondgebied van een ander opgeëist. Wij vragen datzelfde respect van de Franstaligen.”

“We betalen ons blauw aan elektriciteit en gas, terwijl Electrabel almaar rijker wordt. Er moet meer concurrentie op de energiemarkt komen, zodat de prijzen voor de mensen dalen. We moeten zelf **proberen om wat minder te verbruiken en tegelijk investeren in hernieuwbare energiebronnen.** Zolang die er nog niet voldoende zijn, moeten we ook kernenergie een eerlijke kans geven.”

De N-VA op campagnepad

Om haar politieke boodschap breed te verspreiden, voert de N-VA een forse precampagne. “Met deze campagne willen we met een voorsprong de verkiezingsmaanden ingaan”, zegt **partijsecretaris Frieda Brepoels.** “Op 21 september maakte de N-VA een consequente keuze: het N-VA-ledencongres trok haar steun aan de federale regering in. De communautaire stilstand sindsdien gaf de 1600 congres-

gangers overschot van gelijk. Maar de weken na ons partijcongres trof de economische en financiële crisis ook de Belgische banksector. Het ideale excuus voor CD&V en Open Vld om de ganse staats hervorming onder de mat te vegen. Want terwijl MR en PS ruziënd over de straatstenen blijven rollen, mag er vooral met geen woord meer gerept worden over de sterke behoefte aan meer autonomie voor Vlaanderen en Wallonië. Met deze campagne wijzen we op de nood - vandaag meer dan ooit! - aan een sterker Vlaanderen om de gevolgen van de crisis daadkrachtig op te vangen en het economisch herstel in te zetten.”

Directeur Piet De Zaeger legt uit dat men bij de keuze van de campagneboodschap niet over één nacht ijs is gegaan: “Op basis van een degelijk marketingonderzoek dat de politieke markt in beeld bracht, stelde het partijbestuur een campagnestrategie op. Die werd ook voorgelegd aan de partijraad. Eens er daarover consensus bestond, begon de uitvoering van die strategie. Ook daarbij werd een beroep gedaan op extern advies: de N-VA bestelde een kwalitatief onderzoek naar de voorstellen van het reclamebureau. Die werden dus getest op het publiek. En nu volgt de verspreiding van het campagnebeeld en de -slogan: een vierhonderdtal twintig m²-affiches, een landelijke actiedag, twee en een half miljoen huis-aan-huis pamfletten en een congres in Hasselt op zaterdag 21 februari.”

Koken kost geld. Hoeveel juist vertelt **penningmeester Andries Gryffroy** niet, maar “de N-VA is steeds spaarzaam omgegaan met haar middelen. Zowel mijn voorganger Johan De Turck als ikzelf letten op de financiële gezondheid van de partijfinanciën. Dan kan je als het nodig is de grote middelen inzetten. Dat deed de partij in de aanloop naar de verkiezingen van 2007 en nu herhalen we die inspanning.”

Vlaanderen een bank vooruit, België een strafstudie!

Hoe een dubbeltje rollen kan? Wat vorig jaar nog een sluitend alibi was om de staatshervorming in de ijskast te steken, is vandaag het sterkste bewijs om aan de modale Vlaming uit te leggen waarom we met een sterker Vlaanderen de crisis beter kunnen aanpakken. Want de bankencrisis legt het Belgische onvermogen in meer dan één opzicht pijnlijk bloot.

In september 2008 gaf de economische crisis - op dat moment nog een verhaal van een voorthollende inflatie en koopkracht - de voorzet om het communautaire dossier definitief aan de kant te schuiven. Een maand later brak de bankencrisis ook in Europa in volle hevigheid los. Niemand betwijfelde op dat moment de keuze om die uitslaande brand onmiddellijk te blussen. Het Belgische establishment kon zich geen beter alibi bedenken.

De knullige manier waarop de Belgische regering - daarin enkel overtroffen door de Brusselse 'haute finance' - op de bankencrisis reageerde, wrong die open doelkans meesterlijk de nek om. Meest in het oog springend was de verkoop van Fortis aan BNP Paribas voor een spotprijs. Van de door Franstaligen gedomineerde minderheidsregering onder Leterme I kon je dit wel verwachten. Het doet de Brusselse politicoloog Xavier Mabille (in Franstalig België een monument van eruditie) besluiten dat het Belgisch kapitalisme definitief is verdwenen en - althans in Vlaanderen - vervangen werd door Vlaamse bankiers die op een soepele manier zuurstof pompten in de Vlaamse economie met zijn vele kmo's. De Kredietbank (nu KBC) is daarvan het voornaamste symbool.

In januari 2009 kon uitgerekend die KBC Groep niet langer ontsnappen aan de ineenstorting van het financiële systeem. Wie dacht dat onder Leterme het dieptepunt

was bereikt, moest snel zijn mening herzien. Didier Reynders praatte het KBC-aandeel de afgrond in en de PS blokkeerde vervolgens elke maatregel voor deze "Vlaamse" bank. Premier Herman Van Rompuy kon niet anders dan de handen in de lucht steken en de fakkel doorgeven aan de Vlaamse regering die prompt met steunmaatregelen op de proppen kwam.

Editorialist Luc Van der Kelen, een notoir Belgicist, kon niet voorbij de waarheid heen: "Als er ooit een bewijs is geweest voor de levensvatbaarheid van een zelfstandig Vlaanderen, is dat in de zaak-KBC geleverd."

Intussen rijdt het federale België zich verder vast in de Fortis-deal. Door zich te laten uitbetalen in aandelen, zag de Belgische belastingbetaler al zes miljard euro in rook opgaan. Eind januari kwam daar nog een schepje bovenop door diezelfde belastingbetaler garant te laten staan voor de rommelkredieten van Fortis. Via commissies en experts produceert de regering nu het ene rapport na het andere om recht te schrijven wat krom is.

Daarbij gaan ze bewust voorbij aan de optie om Fortis tijdelijk te nationaliseren. Waarom luistert de CD&V niet naar zijn vroegere studiedienstdirecteur Koen Algoed? Waarom negeert de Open VLD de liberale econoom Paul De Grauwe? Beide specialisten willen dat die optie ernstig wordt onderzocht. Maar de regering Van Rompuy blijft volharden ... in de boosheid. Of is het onbekwaamheid?

VRT volgt Franstalige gemeenschap

10 % van de liedjes op Radio 1 moet voortaan Nederlandstalig zijn. Op Radio 2 wordt dat 25 %. **Vlaams parlements lid Geert Bourgeois** reageert verheugd op deze beslissing: *“Dit is een goede zaak voor de Nederlandstalige artiesten en voor de heel grote groep Vlamingen die houden van het Nederlandstalige lied, in welk genre dan ook. De VRT is een publieke omroep en moet er zijn voor alle zes miljoen Vlamingen.”* Als Vlaams minister van Media ijverde Bourgeois voor meer Nederlandstalige muziek op de VRT-radiozenders. Dat zijn vraag gegrond was, bleek vorige zomer reeds uit een rapport van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM). Radio 1 besteedde slechts 6 procent van de zendtijd aan Nederlandstalige liedjes. Ruim de helft daarvan werd bovendien 's nachts uitgezonden. Omwille van deze slechte cijfers stelde Geert Bourgeois voor om in de volgende VRT-beheersovereenkomst quota voor Nederlandstalige liedjes vast te leggen. De VRT beloofde toen beterschap. En dat lijkt de omroep nu ook waar te gaan maken met de quota die het zichzelf oplegt. Met de invoering van quota voor Nederlandstalige liedjes staat de openbare omroep zeker niet alleen in Europa. Quota gelden al in Frankrijk, Italië en Scandinavië. Ook de Franstalige gemeenschap legt deze al jaren op. Zo is de RTBF verplicht om 40 procent (!) Franstalige muziek uit te zenden over alle radiostations heen en 30 procent per radiostation. Zelfs de commerciële radiozenders in de Franse Gemeenschap moeten aan deze laatste verplichting voldoen.

Zorgverzekering grondwettelijk

De Vlaamse zorgverzekering werd in 2001 in het leven geroepen. Zorgbehoevende patiënten krijgen dankzij de zorgverzekering een deel van hun niet-medische kosten terugbetaald. De verzekering is er voor Vlamingen die in Vlaanderen wonen en voor buitenlanders die in Vlaanderen werken en onder het Belgische sociale zekerheidsstelsel vallen. Brusselaars kunnen zich vrijwillig aansluiten. Het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap vochten de grondwettigheid van de Vlaamse zorgverzekering aan voor het

Grondwettelijk Hof. Het Grondwettelijk Hof en het Hof van Justitie stellen dat de Vlaamse Gemeenschap wél bevoegd is om een Vlaamse zorgverzekering in te stellen. *“Vlaanderen mag dus een eigen sociale zekerheidsregeling uitwerken voor wie in Vlaanderen, Brussel inbegrepen, woont. Het Grondwettelijk Hof erkent het woonplaatsprincipe”,* legt **Vlaams parlements lid Geert Bourgeois** uit. *“Dit is een belangrijke uitspraak in het licht van de verdere Vlaamse staatswording.”*

Het Grondwettelijk Hof vraagt enkel dat de Vlaamse decreetgever voor het eind van dit jaar een kleine aanpassing aan het decreet op de zorgverzekering doorvoert. **Vlaams parlements lid Helga Stevens** zal hiertoe een voorstel van decreet indienen. Intussen blijven de Franstaligen hun kruistocht tegen de Vlaamse zorgverzekering wel verder zetten. Zo blijven ze een federale zorgverzekering eisen waarvoor niet betaald moet worden.

Vernieuwd verankeringsdebat

Na de energiesector komen nu ook onze belangrijkste financiële spelers meer dan waarschijnlijk in buitenlandse handen. Vandaar dat voor de N-VA het verankeringsdebat brandend actueel blijft. Want het verschuiven van beslissingscentra naar het buitenland maakt Vlaamse bedrijven en vestigingen kwetsbaarder. Op het ogenblik dat de Franse president Sarkozy van het verstevigen van de positie van strategische Franse bedrijven spreekt, de Nederlanders meer dan tevreden zijn dat ze 'hun' ABN Amro weer in handen hebben en de Duitse kanselier Merkel pal staat voor 'Standort Deutschland' moeten onze bedrijven met gelijke wapens kunnen strijden met hun buitenlandse concurrenten. Daarom stelde **Vlaams volksvertegenwoordiger Piet De Bruyn**, naar aanleiding van de nakende verhuis van de top van brouwer AB Inbev van Leuven naar New York, hierover vragen aan Vlaams minister Ceysens. Het kantoor dat de brouwer in New York wil oprichten, zal immers de uitvalsbasis worden voor het functioneren van het management. De vrees bestaat dat de gedeeltelijke verhuis slechts een eerste fase is en dat over enkele jaren Leuven niet langer het hoofdkwartier van de brouwersgroep zal zijn. Daarmee dreigt Vlaanderen opnieuw een vlaggenschip van zijn economie te verliezen. Dit moet de Vlaamse regering aanzetten om blijvend te investeren in een beleid dat onze ondernemingen alle kansen biedt om concurrentieel te zijn, ook op een wereldmarkt!

Betaalbaar wonen in eigen streek wordt opnieuw mogelijk

De aanhouder wint: 2 jaar na indiening keurde de Vlaamse regering het 'Decreet Demesmaeker' goed. Hierdoor wordt het voorrangsbepaald voor inwoners van de Vlaamse Rand eindelijk een feit.

De meeste Vlamingen dromen ervan een eigen woning te kopen of bouwen in eigen streek. Ze werden hiertoe door de overheid steeds fiscaal aangemoedigd. Ondanks deze ondersteunende maatregelen is de verwerving van een eigen woning de laatste jaren steeds moeilijker geworden. De belangrijkste reden hiervoor is dat de bouw- en woningprijzen al jaren veel sterker stijgen dan het gemiddelde inkomen. De regio Halle-Vilvoorde is immers bij uitstek een gebied waar sociale verdringing een dagdagelijkse praktijk is. Zo trekt de Vlaamse Rand bijzonder veel - doorgaans welgestelde - mensen aan uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als ook buitenlanders uit de Europese Unie. Die grote migratiedruk jaagt de prijzen nog verder de hoogte in, waardoor de lokale bevolking zich vaak genoodzaakt voelt om elders in Vlaanderen of Wallonië te gaan wonen. Dat leidt tot sociale verdringing en het tast ook het maatschappelijk weefsel in de betreffende gemeenten aan. Vooral sociaal zwakkeren, jonge gezinnen en alleenstaanden zijn het slachtoffer van deze hoge bouw- en woningprijzen.

Vlaams volksvertegenwoordiger Mark Demesmaeker

diende op 2 oktober 2006 een voorstel van decreet in dat het wonen in eigen streek opnieuw mogelijk moest maken. In het decreet wordt voorgesteld om bij de verkoop van nieuwe woonkavels in gemeenten die geconfronteerd worden met hoge grondprijzen én met een hoge migratiedruk (Vlaamse Rand, Antwerpse grensgemeenten, kustgemeenten,...), voorrang te geven aan mensen die een duidelijke band met de gemeente kunnen aantonen.

De grote migratiedruk jaagt de prijzen nog verder de hoogte in, waardoor de lokale bevolking zich vaak genoodzaakt voelt om elders in Vlaanderen of Wallonië te gaan wonen.

Binnen de Vlaamse Regering bleef de N-VA de principes van dit decreet steeds verdedigen. En met resultaat want de Vlaamse Regering gaf nu haar definitieve goedkeuring aan het grond- en pandendecreet, alwaar de principes van het 'Decreet Demesmaeker' integraal werden overgenomen. Erg opvallend is ook dat de Raad van State volledig akkoord ging met deze toch wel drastische maatregelen.

Dit is duidelijk een hart onder de riem van de lokale besturen (als Zemst, Zaventem, Vilvoorde...) die al eerder een dergelijk systeem op poten zetten voor gronden die eigendom zijn van de overheid.

Europese commissie ondersteunt boodschap N-VA

België is nog maar eens de slechte leerling in de Europese klas. In haar jaarlijkse evaluatie schrijft de Europese Commissie dat België dringend een aantal structurele hervormingen moet doorvoeren.

Hiermee bevestigt de Commissie wat de N-VA al jaren zegt. Zo moet de fiscale druk op arbeid dringend verlaagd worden, er moet meer concurrentie komen op de gas- en elektriciteitsmarkt, de hoge werkloosheidscijfers in Brussel en Wallonië moeten dringend aangepakt worden en de participatie van ouderen en migranten op de arbeidsmarkt moet sterk omhoog. **N-VA-fractie leider in de Kamer Jan Jambon:** "Dit is het zoveelste rapport van de Commissie met steeds dezelfde boodschap, maar de Belgische regering blijft doof en doet niets, zowel onder Verhofstadt, Letermé als Van Rompuy. De Belgische regering schuift de noodzakelijke hervormingen alsmear voor zich uit: de Franstaligen weigeren elk debat en CD&V en Open VLD leggen zich daar gewoon bij neer. Intussen leven we in een land met de laagste uitkeringen en tegelijk de hoogste belastingen en verliezen duizenden mensen hun job."

Europees parlements lid Frieda Brepoels: "De Vlaamse regering doet al het mogelijke om de huidige crisis het hoofd te bieden en de gevolgen voor haar inwoners in te perken maar het is dweilen met de kraan open als de Belgische regering weigert de broodnodige hervormingen door te voeren. Het wordt dringend tijd dat Vlaanderen meer bevoegdheden krijgt, want België kan het niet en Vlaanderen mag het niet."

Niet enkel op het vlak van hervormingen scoort dit land slecht. De Europese Commissie stuurde België ook een laatste schriftelijke aanmaning om de vereiste milieu-

vergunningen voor industriële installaties - om de industriële uitstoot naar lucht, water en bodem te voorkomen en te beperken - af te leveren. De deadline hiervoor was 30 oktober 2007.

Vlaanderen wordt nog maar eens meegesleurd in de negatieve berichtgeving ook al voldoet het aan de Europese verplichtingen.

Na een eerste waarschuwing in mei 2008, is dit de laatste stap voor de zaak wordt voorgelegd aan het Europees Hof van Justitie. Een spijtige zaak voor Vlaanderen, dat het gros van de verantwoordelijkheid draagt (1200 van de 1400 vergunningen), want al haar aanvragen waren al op 30 oktober 2007 voor 100 % in orde. Het Waalse Gewest daarentegen heeft nog maar 38 % (ongeveer 76 van de 200 vergunningen) in orde gebracht (ten opzichte van 31 % in oktober 2007) en heeft dus een achterstand van maar liefst 62 % (nog zo'n 124 vergunningen te gaan!).

Europees parlements lid Frieda Brepoels: "Ik betreurt ten zeerste dat de Europese Commissie geen expliciete melding maakt van dit regionale verschil. Ik vind het onterecht dat ook onze Vlaamse bedrijven, die enorme inspanningen leveren om de Europese wetgeving volledig na te leven, hierdoor een blaam krijgen."

Kris Peeters doet een 'Turtelboompje'

Wie aan het Paleis der Academiën - een statig gebouw in de nabijheid van het Koninklijk Paleis - post vat om een glimp op te vangen van de deelnemers van de communautaire dialoog kan zich de moeite besparen.

Sinds 8 oktober 2008 - de dag dat de gemeenschapsdialoog daar boven het doopvont werd gehouden - horen we nog maar weinig van die gesprekken met de Franstaligen. Het valt overigens te betwijfelen of zelfs de slimste mens het antwoord weet op wie deel uitmaakt van de verschillende delegaties. En van resultaten is er al helemaal geen sprake.

Nog geen maand na de start lieten de Franstaligen in *La Libre Belgique* al openlijk hun minachting blijken voor de dialoog en de Vlaamse minister-president Kris Peeters. Nochtans was die laatste er heilig van overtuigd dat hij voldoende garanties op zak had voor een geloofwaardige onderhandeling die tot fundamentele stappen in de staatshervorming zou leiden. Toen al werd de vrees van de N-VA bevestigd dat die garanties in feite niet veel voorstelden. Sindsdien is het alleen nog maar verder bergaf gegaan: de niet-benoeming van de burgemeesters van drie faciliteitengemeenten rond Brussel gaf de definitieve doodsteek aan de dialoog.

In die omstandigheden zou je verwachten dat Kris Peeters er alles aan doet om toch maar niet met lege handen voor de Vlaamse kiezer te staan en de sputterende motor van de gemeenschapsdialoog opnieuw te starten.

Niets is minder waar! Vandaag voert de Vlaamse minister-president, Kris Peeters, een eigenaardige vertoning op waarbij hij in de leer is gegaan bij federaal minister

van Asielbeleid Annemie Turtelboom (Open Vld). Deze liberale politica komt niet tot overeenstemming met de Franstalige regeringsleden Milquet en Onkelinx en trekt vervolgens als *ijzeren Annemie* naar de kiezer met de boodschap: "ik heb niets gedaan, beloon mij daarvoor".

Bij Kris Peeters luidt het dat de dialoog hem gestolen kan worden als hij geen garanties heeft op resultaat. En hij somde begin januari 2009 prompt enkele voorwaarden op om opnieuw aan tafel te gaan. In vergelijking met de voorwaarden van het Vlaams kartel ging het echter om uitermate minimalistische eisen. Door een stoere borst op te zetten, tracht Peeters de aandacht af te leiden van wat de CD&V onder leiding van hemzelf en Herman Van Rompuy beslist heeft: een totale koerswijziging waarbij alle communautaire beloften definitief worden ingeslikt. Het heropenen van de onderhandelingen over B-H-V is daar het meest treurige voorbeeld van.

Dat diezelfde Kris Peeters vorig jaar nog het kartel CD&V/N-VA opofferde door alle zeven voorwaarden van het kartel én de Vlaamse regering overboord te kiepen, is dan ook bijzonder cynisch. Wie de fundamentele constructiefouten in dit land negeert, kan onmogelijk stevige ambities neerzetten voor welvaart en welzijn van zes miljoen Vlamingen. Nochtans is het net dat wat de Vlaamse minister-president wil bereiken met zijn ambitieuze plan *Vlaanderen in actie*.

Aan de N-VA om dat 'Turtelboompje' te doorprikken!

Hoop op een vernieuwde transatlantische samenwerking

Op 20 januari legde Barack Obama de eed af als 44ste president van de Verenigde Staten van Amerika. Dat de verwachtingen enorm hoog gespannen zijn en de uitdagingen bijzonder groot, is wellicht een understatement. De president staat voor de uiterst moeilijke taak zijn verkiezingsbeloften waar te maken, terwijl zijn land en de hele wereld kampen met één van de grootste financieel-economische crisissen ooit.

President Obama en zijn team waren blijkbaar goed voorbereid om dadelijk uit de startblokken te schieten. Een greep uit de beslissingen van het eerste uur wijzen immers niet alleen op een radicale breuk met het beleid van voorganger G.W. Bush. Ze tonen ook aan dat de 'change' in Amerika, ook grote gevolgen zal hebben voor Europa.

Zo nam president Obama een belangrijke beslissing in de strijd tegen de klimaatverandering: tegen 2020 moet de uitstoot van wagens in de VS drastisch omlaag. Obama zet daarmee de toon en schijnt Europa, dat tot nog toe de leiding nam in het klimaatdossier, te volgen. Frieda Brepoels: "Dit is een bijzonder bemoedigend signaal: Europa heeft de VS nodig om eind dit jaar een internationaal akkoord te bereiken in Kopenhagen. De investeringen van de EU dreigen immers een druppel op een hete plaat te worden, zonder de steun van andere grote handelspartners in de wereld."

Daarnaast kondigde de nieuwe president aan dat het detentiecentrum Guantánamo op Cuba binnen het jaar gesloten wordt. Hij

vraagt Europa echter ook om hulp, bijvoorbeeld bij de repatriëring en hervestiging van gevangenen. Sommigen kunnen immers niet terug naar hun land van herkomst, wegens risico op mensenrechtenschendingen. Frieda juicht de beslissing toe om Guantánamo te sluiten maar benadrukt dat Europa niet zonder meer bereid kan zijn om de gevangenen op Europees grondgebied toe te laten vermits het probleem door de Verenigde Staten zelf werd gecreëerd.

Tenslotte hoopt Frieda ook dat de nieuwe president het vredesproces in het Midden Oosten opnieuw op het juiste spoor zet. Obama belde op 21 januari al met de Palestijnse president Abbas en met andere leiders uit de regio en beloofde alles in het werk te zullen stellen om een duurzame vrede te bereiken. Ook hier is de steun van de VS essentieel voor Europa.

Frieda Brepoels: "Ik hoop van harte dat Obama zijn beloften en ideeën ook effectief in daden kan omzetten en dat een nieuwe periode van constructieve transatlantische samenwerking realiteit wordt. Een bezoek aan het Europees Parlement zou daarvan een mooi symbool zijn. De voorzitter van het Europees Parlement nodigde Obama alvast uit naar Straatsburg. Het is al geleden van 1985 dat een Amerikaans president (toen Ronald Reagan) het Europese halfroond bezocht."

www.friedabrepoels.eu

VERREKIJKER

Geen Jan en Leentje, maar Ahmed en Fatma

Als Marokkanen die hier wonen hun kind (ook) de Marokkaanse nationaliteit willen geven, verplicht Marokko hen te kiezen uit een beperkte lijst van Arabische voornamen. Op die manier worden westerse en sinds kort ook Berberse namen verboden. Men wil immers een Marokkaans-Arabische identiteit opleggen, en de Berbers in het buitenland arabiseren. Zowel in Nederland als bij ons is de meerderheid van de Marokkanen Berbers, terwijl de heersende elite in Marokko Arabisch is. Bovendien zorgt het systeem voor een permanente aangroei van de Marokkaanse kolonie in het buitenland, wat op zijn beurt zorgt voor financiële steun aan het moederland.

N-VA-Kamerlid Ben Weyts wil hiermee komaf maken. Ben vindt het ongehoord dat Rabat de voornamen dicteert van kindjes die bij ons opgroeien. De Marokkaanse overheid gebruikt chantage om nieuwgeborenen aan zich te binden. Als kinderen niet de Marokkaanse nationaliteit hebben en hun ouders wel, dan doet de Marokkaanse overheid moeilijk bij het verlenen van een visum voor een familiebezoek of vakantie naar Marokko. En als die

Kamerlid Ben Weyts wil af van de Marokkaanse inmenging.

ouders hun kinderen dan de Marokkaanse nationaliteit willen toekennen dan worden ze verplicht om die kinderen een Arabische naam te geven. Geen Jan of Leentje maar wel Ahmed of Fatma.

Het krasse is dat onze eigen gemeenten hieraan meewerken. Vooraleer het kind wordt aangegeven op het consulaat, doet men aangifte in de gemeente van geboorte. En vele gemeenten werken mee aan dat systeem. De dienst bevolking legt zelf de namenlijst voor aan de ouders. En in sommige steden vraagt men zelfs aan ouders die toch kiezen voor een Vlaamse of Berberse naam een verkla-

ring te tekenen waarin ze bevestigen dat de gemeente wel degelijk de lijst heeft voorgelegd. Onze eigen gemeentebedienden handelen zo als agenten van de Marokkaanse overheid. Ben vroeg aan minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht om te overleggen met de Marokkaanse regering opdat deze een einde zou maken aan deze wettelijke verplichting voor Marokkanen in het buitenland. Justitieminister Stefaan De Clerck liet weten de 'lijst' te kennen, maar wil verder geen stappen ondernemen.

OP DE BARRICADEN

Ledencampagne 2009 groot succes!

'Momenteel heeft al meer dan 70 % van de N-VA-leden zijn of haar lidmaatschap hernieuwd.

Nog niet hernieuwd? Stort vandaag nog uw lidgeld met behulp van het overschrijvingsformulier dat u werd toegezonden in januari. Is dit overschrijvingsformulier zoekgeraakt? Vraag de juiste overschrijfgegevens even op bij het partijsecretariaat.

Naast de hernieuwing van de N-VA-leden loopt ook de werving van nieuwe N-VA-leden als een trein. Meer dan 400 nieuwe

leden mochten we al inschrijven. Dit maakt het mogelijk om ook dit jaar het beoogde groeicijfer van 6 % te halen. Nog familie, vrienden, kennissen of collega's met N-VA-sympathie? Bezorg hun gegevens aan het partijsecretariaat en Bart De Wever stuurt hen mét uw groeten een informatiepakket.

Meer informatie?

Fons Duchateau - fons.duchateau@n-va.be - T. 02 219 49 30

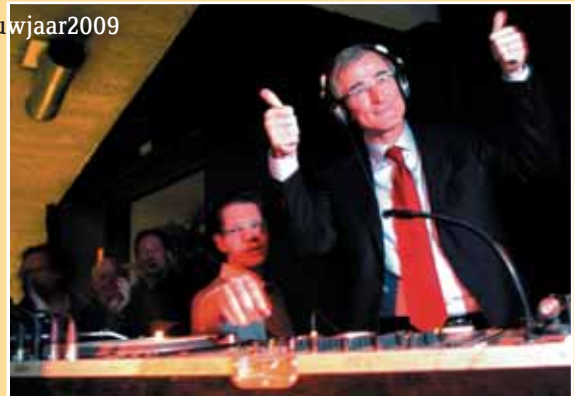
N-VA-fuif zet puntjes op de i

België kan het niet, Vlaanderen mag het niet. Dat werd hét credo van de nieuwjaarstoespraak van N-VA-voorzitter Bart De Wever die een bomvolle zaal Stuurboord eind januari in Antwerpen te horen kreeg. Waarna Geert Bourgeois achter de draaitafel mocht kruipen om de dansvloer (of voor sommigen de iets rustigere lounge) vol te laten lopen. Kortom: de intussen traditie geworden succesingrediënten zorgden er ook dit jaar weer voor dat de campagnebatterijen flink opgeladen werden.

www.n-va.be/meer/nieuwjaar2009

'Sterker Vlaanderen, minder crisis' PROGRAMMACONGRES & GEZINSNAMIDDAG

Zaterdag 21 februari 2009 om 10 uur • Grenslandhallen (Congrestheater), Hasselt

De N-VA staat aan de vooravond van een erg belangrijke verkiezingscampagne. Het voorbije jaar heeft duidelijk aangetoond dat België niet meer werkt. Het is op Belgisch niveau onmogelijk geworden om nog doortastende maatregelen te treffen, daarvoor liggen de meningen van Vlamingen en Franstaligen te ver uiteen. De gevolgen van de Belgische blokkering laten zich voelen op velerlei gebied: het verpatsen van Fortis én Dexia aan Frankrijk, de lage uitkeringen (bij de laagste van Europa!) maar anderzijds hoge belastingen, de stijgende (Belgische) staatsschuld,

...

De N-VA wil de Vlaamse kiezer een ernstig alternatief bieden voor al dat Belgisch geknoei. Wij zetten dan ook volop in op een sterker Vlaanderen. Enkel met een **sterker Vlaanderen** kunnen we ons ontworstelen aan de wurggreep van de financiële en economische crisis. Wij willen u de **krachtlijnen van ons programma** voor dit sterker Vlaanderen graag voorstellen op ons **programmacongres op zaterdag 21 februari om 10 uur in de Grenslandhallen te Hasselt**.

Op het programma:

- Welkom in Limburg!
- Algemeen secretaris Frieda Brepoels licht de N-VA-campagne toe
- Mark Demesmaeker, Jan Peumans, Sarah Smeyer en Kris Van Dijk lichten elk één van de vier krachtlijnen toe
- Een algemene beschouwing bij het programma door congresvoorzitter Geert Bourgeois
- Videoreportage over de werking van Jong N-VA
- Slottoespraak door Bart De Wever
- Gelegenheid om iets te eten en te drinken achteraf (betalend)

Maar er is meer!

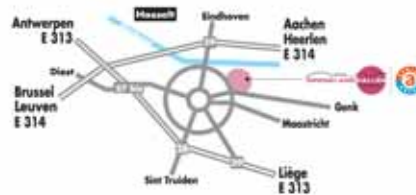
De N-VA nodigt ook haar allerkleinste sympathisanten uit voor een bezoekje aan (het naastgelegen) **Plopsaland Indoor**. In de namiddag, na afloop van het congres, kunnen de "oudere" N-VA-leden aansluiten, in het gezelschap van de N-VA-kopstukken. Bart De Wever zal er nog eens kort de rol van de N-VA als gezinspartij benadrukken. Kinderen kleiner dan 1 m kunnen gratis binnen (normaal 6 euro), iedereen wie groter is dan 1 m betaalt 10 euro (normaal 16 euro). Kaartjes kunnen worden afgehaald aan de N-VA-balie in het Congrestheater.

Wij rekenen op uw aanwezigheid! Tot zaterdag 21 februari in Hasselt!

Locatie

Het congres vindt plaats in het Congrestheater van de Grenslandhallen-Ethias Arena. De Grenslandhallen zijn gelegen aan de grote ring rond Hasselt, aan de Gouverneur Verwiltghensingel. GPS-gebruikers kunnen best Trichterheideweg als bestemmingsadres ingeven.

N-VA-bussen

Meereizen met de N-VA-bus is beter voor het milieu én voor de sfeer! Het dagelijks bestuur steekt een financieel handje toe bij het organiseren van busvervoer. Enkele arrondissementen pikten al op het aanbod in en organiseren vervoer naar het congres en terug.

• arrondissement Aalst-Oudenaarde

o Het arrondissement Aalst-Oudenaarde organiseert een carpool. Wie wenst mee te rijden of nog iemand kan meenemen, neemt contact op met steven.deboe@n-va.be (tel. 0474 25 21 04)

• arrondissement Antwerpen

o Vertrek om 8.45 uur aan Berchem kerk (kruispunt Singel en Grote Steenweg).
o Terugkeer ten laatste een uur na afloop van het congres. De bus is dus niet geschikt voor wie aansluitend nog een bezoek wenst te brengen aan Plopsaland Indoor.
o Kostprijs: 5 euro
o Inschrijven is verplicht en kan bij liesbeth.homans@n-va.be (tel. 02 219 49 30)

• arrondissementen Brussel, Leuven en Halle Vilvoorde

o Vertrek om 7.30 uur aan de afrit Essene van de E40 (carpoolparking te Affligem)
o Vertrek om 8.00 uur aan de Westrand-parking te Dilbeek
o Vertrek om 8.20 uur aan het Marktplein - kerk te Zaventem
o Vertrek om 8.45 uur aan de Bodart-parking te Leuven
o Terugkeer om 16 uur stipt!
o Kostprijs: 5 euro
o Inschrijven verplicht vóór 18 februari bij guy.uyttersprot@n-va.be (tel. 02 552 42 31)

• andere arrondissementen

o Laatste updates op de kalender op de N-VA-webstek of via jan.haegeman@n-va.be (tel. 02 219 49 30)

Gsm-gebruik niet zo onschuldig

Geregeld duiken er in de media berichten op die waarschuwen voor het gebruik van gsm's door jongeren. Het Onderzoeks- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties (OIVO) waarschuwde onlangs voor de negatieve effecten die gsm-gebruik kan hebben. Jong N-VA pleit daarom samen met Vlaams volksvertegenwoordiger Piet De Bruyn, voor doordachte regelgeving en bijkomende maatregelen ter bescherming van jonge gsm-gebruikers.

Overmatig veel bellen of sms'jes versturen, het spelen van spelletjes of allerlei abonnementsdiensten gebruiken, kunnen zware gevolgen hebben voor de jongeren en hun ouders. Om daaraan te verhelpen moeten zowel de aanbieders van gsm-diensten als de (jonge) gebruikers geresponsabiliseerd worden. Jong N-VA wil dat de gedragscode voor gsm-operatoren

wordt aangescherpt op basis van de huidige uitwassen. Daarnaast moeten jongeren onder meer op school gestimuleerd worden om hun gsm op een verantwoorde manier te gebruiken. In Frankrijk ging men nog een stapje verder. Daar werd een gsm-verbod ingevoerd voor kinderen onder de 12 jaar omwille van het vermoeden dat de straling van de mobieltjes hersentumoren kan verwekken. Op het congres van Jong N-VA in november werd over deze problematiek grondig gediscussieerd. Hoewel tot nu toe enkel bewezen werd dat overdreven gsm-gebruik de kans op enkele zeldzame tumoren verhoogt, is niet aangetoond dat een normaal gebruik schadelijk zou zijn voor alle kinderen. Jong N-VA vindt het daarom nodig dat er een grootschalig en onafhankelijk onderzoek gevoerd wordt om de discussie uit te klaren.

Bart daagt uit

Naar jaarlijkse gewoonte organiseert Jong N-VA in maart haar Ronde van Vlaanderen. In de drie studentensteden Gent, Antwerpen en Leuven treedt onze nationale voorzitter Bart De Wever in debat met een ander politiek kopstuk. En alsof dat nog niet genoeg is krijgen de aanwezigen een gratis vat voorgeschoteld. Hou onze kalender in het oog voor meer details.

Verkiezing van een nieuw nationaal bestuur

Op 21 februari wordt in Hasselt een nieuw nationaal bestuur van Jong N-VA gekozen. Eerst en vooral worden maximum zes leden gecoöpteerd in de Nationale Raad. Elk lid van Jong N-VA kan hiervoor kandideren. Daarna stelt de Nationale Raad uit zijn leden een nieuw Dagelijks Bestuur samen. De verkiezingen

vinden plaats om 14 uur in het Borrelhuis, vlakbij de Grenslandhallen waar de N-VA haar congres annex startmeeting houdt. Voor meer info neem je contact op met het secretariaat: jong@n-va.be

Schrijf Vlaanderen vrij / Gom België weg

Voor wie maar niet genoeg kan krijgen van Jong N-VA is er een nieuwe lading promotiemateriaal aangekomen! Vanaf nu kan je op de webwinkel terecht voor potloden-met-gommetje met het toepasselijke opschrift "Schrijf Vlaanderen vrij / Gom België weg". Geef toe, het is een vondst. Wie een feestje organiseert kan nu ook Jong N-VA-jetons bestellen. En daarnaast zijn er nog altijd balpennen, sleutelhangers, vlaggen, vestjes en polo's te verkrijgen.

Jong N-VA Liefdadigheidsstraat 39 - 1210 Brussel jong@n-va.be - Tel. 02 219 49 30

www.jongnva.be

AGENDA Jong N-VA

21/02/2009	10 uur	Ledencongres N-VA	Hasselt
	14 uur	Nationale bestuursverkiezing Jong N-VA	Hasselt
22/02/2009	7 uur	Jong N-VA Ranst op de Jaarmarkt	Oelegem
25/02/2009	20 uur	Bier & Spelen	Gent
3/03/2009	20u	Bart daagt uit	Antwerpen
4/03/2009	20u	Open vergadering Jong N-VA UGent	Gent
4/03/2009	20u	Bart daagt uit	Leuven
6/03/2009	19 u	Politieke Marathon	Mechelen
11/03/2009	20u	Bart daagt uit	Gent

De Lage Landen in New York

In september zal het 400 jaar geleden zijn dat de Engelsman Henry Hudson in dienst van de *Verenigde Oost-Indische Compagnie* als kapitein van het schip *De Halve Maen* (foto) voet aan wal zette op het eiland Manhattan, het hart van het huidige New York. Het was het begin van de Hollandse kolonie Nieuw-Nederland met Nieuw-Amsterdam (het latere New York) als hoofdstad.

Deze gebeurtenis markeerde het eerste fysieke contact tussen de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden en het Noordamerikaanse continent en werd het begin van een rijke en veelzijdige relatie tussen de Verenigde Staten en Nederland.

Waarmee ook het beeld werd gevormd dat de streek rond New York altijd een Nederlandse kolonie is geweest. Dikwijls wordt echter vergeten dat New York gesticht werd door de *West-Indische Compagnie*, een vennootschap die volledig in Vlaamse (voornamelijk Antwerpse) handen was. De eerste kolonisten (Zuid-Nederlanders) gaven het gebied wat later Nieuw-Amsterdam werd, de naam Neuf Avesnes. Heel wat Vlamingen speelden er een prominente rol. Zo kocht Gentenaar De Pauw Staten Island. Naar hem is nu nog een plaatsje genoemd: Communipaw, aan de westkant van de Hudsonbaai. Communipaw heette oorspronkelijk Communiteit De Pauw. Nog minder bekend is het feit dat de secretaris van Peter Stuyvesant - eigenlijk de man die al het werk deed voor Stuyvesant - ook een Vlaming was: Karel

van Brugge.

Wat blijft er van die aanwezigheid nog over? De taal alvast niet. De verengelsing was al snel een feit, zeker nadat de Britten het heft in 1664 overnamen. Er zijn wel nog plaatsnamen die verwijzen naar de eerste pioniers. Auteur Patrick Maselis hierover: "Er is de wijk Hoboken in New York, een rechtstreekse referentie naar de gelijkna-

mige buurt in Antwerpen. Flushing Meadows (bekend van het tennis) zijn in feite de weiden van Vlissingen (dat toen ook bij de Zuidelijke Nederlanden hoorde) en Gowanus Bay, oorspronkelijk Ohainus Bay of Baai van Ohain." Op 28 januari 2009, 400 jaar na Hudson, werd het startschot gegeven van een jaar vol feestelijkheden. Een 'Hudson river concert', een havendag en een expositie moeten ervoor zorgen dat de inwoners van New York de impact van de Nederlanden op de Amerikaanse cultuur ontdekken. Naar aanleiding van dit evenement

maakte voormalig minister van Buitenlands beleid Geert Bourgeois afspraken met de Nederlandse staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Frans Timmermans. Met gebundelde krachten en middelen zou het immers mogelijk zijn om echte publieksdiplomatie te beoefenen om zo de *Lage Landen* gezamenlijk te promoten, wat eerder al gebeurde in Boedapest onder de naam The Low Countries. Ook voor Zuid-Afrika werden er plannen gemaakt in die richting. Van de Vlaamse regering was bij de eerste feestelijkheden in New York echter geen spoor te bekennen ...

MEERWAARDE

Denksporen naar Vlaamse onafhankelijkheid

Nu het idee van de Belgische boedelscheiding steeds reëler wordt, is ook het publieke debat rond de architectuur van de toekomstige Vlaamse natie dringend aan de orde. Tien onafhankelijke maar geëngageerde opiniemakers uit de culturele, academische en mediawereld openen in *De Vlaamse republiek: van utopie tot project* (onder redactie van Johan Sanctorum) het debat omtrent de filosofische en politieke principes van de Vlaamse natie-in-wording. En het mag voor de auteurs wat meer zijn dan een minimalistisch credo rond 'goed bestuur'. Welk soort Vlaanderen tekent zich in politiek, cultureel, sociaal, economisch, ecologisch opzicht aan de horizon af? Voor welke maatschappelijke basisopties gaan we? Onvermijdelijk

gaat dit ook over identiteit, zelfrespect en zelfbewustzijn. Zijn de Vlamingen rijp voor een politiek-civiel elan dat een nieuw republikeins project kan dragen? Wat met Wallonië, Brussel, Europa? Tijd dus voor fris denkwerk.

De Vlaamse republiek: van utopie tot project. Uitgeverij Van Halewyck, 216 blz., 17,95 euro.

5 x gratis

Uitgeverij Van Halewyck schenkt vijf exemplaren van *De Vlaamse republiek: van utopie tot project* aan onze lezers. Bezorg het antwoord op de vraag **Van welke organisatie is Peter De Roover, mede auteur van het boek, politiek secretaris?** voor 10 maart aan N-VM, Liefdadigheidsstraat 39, 1210 Brussel, magazine@n-va.be of fax 02 217 35 10.

Winnen een exemplaar van *Steenged!* K. Albers (Wespelaar), E. De Greef (Halle), N. Moyaert (Oudenburg), B. Nelissen (Meerhout), R. Van Hoof (Edegem).

Katja Verheyen, Limburgs provincieraadslid

Het geschuif in de Vlaamse regering zorgde ervoor dat Katja Verheyen (Bree) zich voortaan provincieraadslid mag noemen.

Sinds eind januari vormt Katja (links op de foto), samen met haar collega's Veerle Wouters en Lies Jans, een volledig vrouwelijke fractie waardoor ze tegenwoordig als 'de 3 madammen' door het leven gaan.

Dinsdag 20 januari 2009

YES WE CAN! De hype-zin van de afgelopen maanden wordt vandaag werkelijk voor meneer Obama. De nieuwsberichten kennen dan ook maar één onderwerp: de eedaflegging van de 44ste president en tevens de 1ste zwarte president van de Verenigde Staten. Plots besef ik dat dit een historische dag is, Barack Obama schrijft geschiedenis. Niet alleen mag ik hiervan getuige zijn, ik heb zelfs iets gemeen met dit groot figuur: eedaflegging!

Wat een verantwoordelijkheid krijgt deze man, hoe moet hij zich nu wel niet voelen, zou hij nerveus zijn?

Deze gedachten geven mij nog meer kracht: **YES I CAN!**

Vandaag is ook nog maar de tweede dag op mijn nieuwe werk. Wanneer ik net omvergeblazen wordt door een overaanbod aan informatie zorgt een telefoontje van onze provinciale fractiemedewerker Jeroen voor een leuke afleiding: *Radio 2 verwacht de 3 madammen van de enige vrouwelijke fractie in Vlaanderen in hun veelbeluisterd ochtendprogramma.* Ik voel mij net één of ander celebrity, alleen dat woord 'ochtend' doet mij huiveren. Maar hier kunnen we toch geen 'neen' tegen zeggen ...

Woensdag 21 januari 2009

06.50 uur Verwaaid en met mijn ogen half dicht rij ik naar het Radio 2-gebouw in Hasselt. Het is misschien vroeg maar ik heb er zin in, de hele dag is spannend, ik weet totaal niet waar

ik mij aan kan verwachten, we zullen zien ... Voor Obama zit het erop, voor mezelf moet het nog beginnen.

07.30 uur We worden in de studio al meteen aangekondigd als de 3 madammen (genoemd naar het bekende Radio 2-programma). Ik krijg een donkerbruin vermoeden dat deze titel ons gaat achtervolgen. De eerste vraag al meteen voor het nieuwe provincieraadslid: *Is jouw eedaflegging, in vergelijking met die van Obama, even belangrijk?* 'Tuurlijk alleen minder volk maar voor ons even belangrijk', luidt mijn antwoord en zo is de aanzet gegeven voor een leuk en luchtig interview. Vlak na de uitzending lopen de berichtjes binnen, er luisterden meer mensen dan ik dacht. Is ok want wij 'de madammen' hebben dat goed gedaan, al zeg ik het zelf.

16.45 uur Met mijn zwartgele outfit loop ik zeer trots het Provinciehuis binnen. Er heerst een gezellige sfeer en ik word door velen, maar zeker niet door iedereen, gefeliciteerd. 'Ah ja de opvolger van Lode' klinkt het meermaals. En af en toe een nijdige opmerking over 'de madammen' maar we kunnen er mee lachen, inderdaad we hebben ook reden tot lachen.

17.00 uur Een vreemd geluid kondigt aan dat iedereen richting 'de zaal' moet gaan. Alleen ik moet wat als een buitenstaander wachten totdat alle protocollaire taken zijn volbracht. Zeer moeilijk voor een rebels en ongeduldig iemand als mezelf maar ik gedraag mij, zoals ik dit altijd doe. Eindelijk word ik door de bode naar het zogeheten 'halfgrond' gebracht. De voorzitter geeft mij zelfs instructies waar ik precies moet staan want TV Limburg is aanwezig. En voor die keer dat zij langs komen, moeten we mooi in beeld staan. En daar hebben de madammen voor gezorgd, is het niet waar? En we gaan voor nog meer zorgen want **YES WE CAN!**

Van politicologen mag verwacht worden dat zij de tekenen van de tijd zien, van de kardinaal ook

De moordpartij in Dendermonde is niet te vergelijken. Het medeleven, ook van over de taalgrens, is terecht groot. Maar er een ‘Belgisch lichtpunt’ van maken, gaat ons iets te ver.

Het moet gezegd dat de politieke wereld slachtoffers en nabestaanden van de moordpartij in Dendermonde op waardige wijze heeft omringd. Dat naast de Vlaamse ook de federale regering de herdenkingsplechtigheden discreet bijwoonde, verdient respect. Weten dat velen meerrouwen is een troost, zeker wanneer mensen, kinderen in het bijzonder, onder moordenaarshanden vallen. Ras, taal, nationaliteit of enig ander verschil weerhouden ons niet de hand uit te steken naar mensen in levensnood. Tussen wat zich in Dendermonde, Sars-La-Buissière, Gaza, Darfour, Beslan, Gernika, Srebrenica en op vele andere plekken heeft afgespeeld, bestaat geen verschil in medeleven.

In de rand van dit grote verdriet maakte de zichzelf zeer *au sérieux* nemende politicoloog Dave Sinardet zich onsterfelijk belachelijk door het medeleven met ‘Dendermonde’ vanwege de federale regering te zien als een ... lichtpunt. “Een eerste minister en zijn regering belichamen het gehele land, een beetje zoals de driekleur. Met hun aanwezigheid in Dendermonde betuigden ze niet louter hun persoonlijk respect en medeleven met de slachtoffers en de nabestaanden, maar ook dat van de ganse ‘natie’.” (*De Standaard*, 29 jan.)

Door het woord ‘natie’ tussen haakjes te plaatsen, bewijst de politicoloog dat hij moeite heeft met het definiëren van het begrip natie. Tot daar aan toe, maar wat hij ons wijs probeert te maken is gewoon larie. Een citaat: “De staat maakt (...) de natie en niet omgekeerd. Maar de natie die werd gevormd door de Belgische staat (...) lijkt zich vaak meer te handhaven dan het cliché van een op alle vlakken uiteenvallend land doet vermoeden.”

Het is onbegonnen werk de heer Sinardet ervan te overtuigen dat de staat België geen natie is maar een verzameling van volkeren, van naties dus, die in een rammelende federale samenhang elk een eigen culturele, sociale en politieke rol spelen. Dat federale regeringsleden meelevend met ‘Dendermonde’ is lovenswaardig, dat ze door hun mandaat hun menselijke betrokkenheid kracht bijzetten is terecht; daaruit besluiten dat de federale regering “zoals de driekleur het gehele land belichaamt” is een te pover argument om te spreken van “een nationale beroering” en van “een nationale verbondenheid”.

Schaamte overvalt ons wanneer een geleerde, genre Sinardet, het medeleven met de Dendermondse doden en met alle, door hem geciteerde, vermoorde kinderen ziet uitgroeien tot nationale gebeurtenissen die op hun beurt een gevoel van nationale verbondenheid scheppen. Voor Sinardet blijkbaar een lichtpunt aan het einde van de donkere tunnel waarin België hopeloos verdwaalt!

Van een andere orde zijn de uitspraken van politicoloog Xavier Mabilie van het *Centre de Recherche et d’Informations Socio-Politiques* (Crisp). Ondervraagd over de toekomst van België (*Knack*, 28 jan.) antwoordt Mabilie: “Het is de gang van de geschiedenis dat gewesten en gemeenschappen sterker worden. Een bijkomende complicatie is dat België twee soorten deelstaten kent.” Die, benadrukt Mabilie, een eigen leven zijn gaan leiden met een generatie politici die maar net zo oud is als de nieuwe instellingen zelf.

Op de vraag of Albert II het cement is dat België samenhoudt, antwoordt de Crisp-man: “De koning is geen cement. De koning is een beeld. Hij toont een beeld van eenheid aan wie dat wil zien.” Mabilie onderkent de tekenen van de tijd die collega Sinardet niet wil zien.

Wie ze ook niet wil zien, al is hij behoorlijk beslagen in communautair koorddansen, is kardinaal Danneels. Zijn flater om *450 Jaar Aartsbisdom Mechelen-Brussel* tweetalig te vieren, katapulteert de Vlaamse gemeenschap ver terug in de tijd. Je moet al tot het bisschoppelijk mandement tegen de splitsing van de Leuvense universiteit terugflitsen om je nog zo’n Vlaamsvijandig initiatief te herinneren. Op vrijdag de 13de (!) mei 1966 besliste het episcopaat tot het behoud van de ondeelbare Leuvense Alma Mater. En daarmee kon het Godsvolk het stellen! In de strijd die daarop losbarstte, gingen splitsing én overheveling van de UCL naar Wallonië hand in hand met de vrijwaring van Vlaams-Brabant. En om dat laatste is het vandaag nog steeds te doen! Het is niet te geloven dat de kardinaal deze tekenen niet onderkent. Misschien kan hij en de vierende gemijterden de beklijvende woorden overwegen waarmee de Brugse bisschop, Emiel De Smedt, zijn “schromelijke vergissing” inzake Leuven in 1968 herriep. “Ik blijf, als Vlaamse zoon uit het Brabantse, trouw aan mijn volk en ik zal opkomen voor het behoud van mijn Vlaams-Brabantse geboortegrond.”

Iets om over te mediteren in de Mechelse Santenkraam!

Maurits van Liedekerke

Iefke Hendrickx

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Liefdadigheidsstraat 39,
1210 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
februari 2009

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Eindredacteur:
Jan van der Vloet.

Werkten mee:
Fons Duchateau, Nadia Sminate, Jong N-VA,
Joachim Pohlmann, Katrien Uyttersprot
en Maurits Van Liedekerke.

Coördinatie:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto's:
VPRTI, Belga, Studio Dann, M. Pieters,
D'Jee Pee, Guido Vloeberghs.

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
vrijdag 6 februari 2009.

Er voor anderen zijn en mensen gelukkig maken, dat waren Iefkes (°1976) beweegredenen om aan politiek te doen.

"Tijdens mijn studentenjaren was het mijn kamergenoot die mij onze Vlaamse geschiedenis leerde kennen. Hoe meer ik er over te weten kwam, hoe meer ik me bewust werd van mijn 'Vlaams-zijn'. In diezelfde periode werd ik gevraagd door Volksunie Antwerpen om deel te nemen aan de gemeenteraadsverkiezingen. Ik heb geen moment getwijfeld: debatten voeren, gaan praten voor klassen, gaan plakken en uitvoerig vergaderen. Ik voelde onmiddellijk: dit is mijn ding! Het werd een spannende periode waarin ik ook mijn man, Dirk Bossers, leerde kennen. Hij was toen lijsttrekker in het district Merksem. Eenmaal aan gezinsuitbreiding toe, zette ik mijn politieke activiteiten even op een lager pitje. Toen bleek dat onze kinderwens niet op de 'biologische manier' in vervulling kon gaan, namen we snel de beslissing om te adopteren. Ons eerste zontje komt uit Rusland, ons tweede zontje uit Kazachstan. De liefde die we voor hen voelen, is grenzeloos. Ik vergelijk het soms met een leeuwin die haar welp verdedigt.

Het gevoel van moeder zijn was er onmiddellijk. Maar het is wel een lange en soms zware weg vooraleer je jezelf mama kan noemen. De wetgeving hieromtrent kan best wat beter en efficiënter. Dat is het enige voordeel dat je kan koppelen aan het recente verhaal van senator Els Schelphout die onlangs met een humanitair visum van Vreemdelingenzaken een Congolees weeskindje ophaalde en zo de adoptieprocedure omzeilde: de hele wetgeving wordt hierdoor weer even onder loep genomen waardoor men hopelijk de valkuilen eruit kan halen. Maar Schelphout had moeten beseffen dat iedereen gelijk is voor de wet, ook een senator ... Een ander probleem is dat adoptie voornamelijk een Vlaamse bevoegdheid is, maar op Belgisch niveau komt justitie nog tussen. Door een gebrek aan overleg en openheid tussen de twee niveaus wordt nog maar eens bewezen dat België niet werkt."

Ondertussen nam Iefke de draad van haar politiek engagement weer op. "Ik ben nu al ruim een jaar voorzitter van de N-VA Schoten en dat bevalt me enorm. Het is een zeer toffe, gevarieerde groep van medewerkers. En deze mengelmoes garandeert ons dat we met alle groepen in Schoten rekening kunnen houden, jong of oud, sportief of niet, man of vrouw, ..."

Gezin: mijn man Dirk, zontjes Runar en Roan Bossers.

Houdt van: mijn gezin, want dat is mijn basis, mijn familie en vrienden.

Levensmotto: een uitspraak van Frost: De

hoogte van het geluk maakt goed wat het aan lengte tekort komt. Misschien niet zo'n positieve uitspraak maar het herinnert me op momenten van intens geluk om er dubbel en dik van te genieten.

Grootste voorbeeld: (een cliché) mijn moeder, een sterke vrouw.

Laatste boek: *De legende van de kopers*, een mix van fictie en non-fictie gekruid met wat geschiedenis.

Laatste film: dat zal de laatste geweest zijn van *Piet Piraat*, met kindjes in huis ...